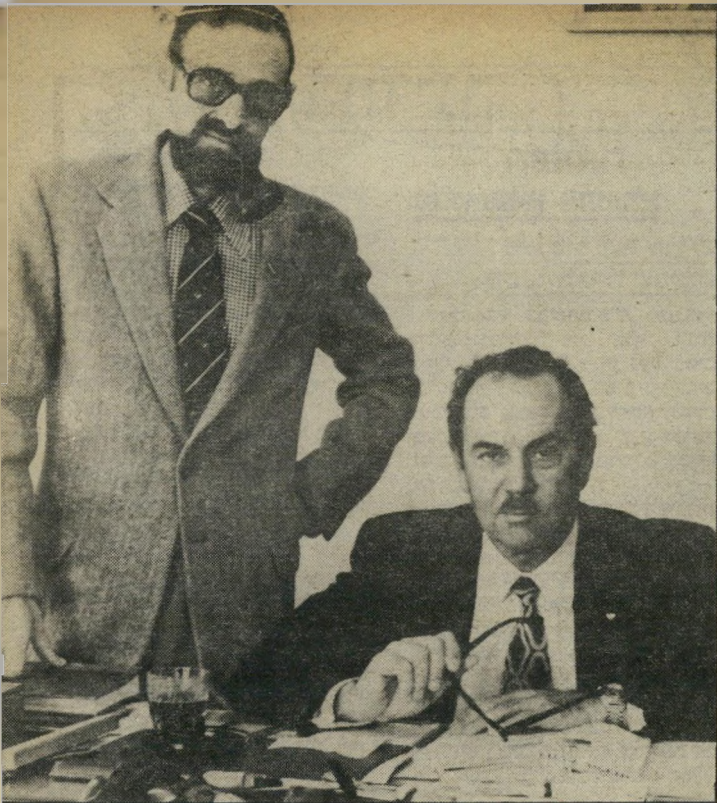

ערכות אפשרית לטובתו אצל איבצן. שבוע אחר-כך, ב־5 בפברואר, ב־9 בבוקר, טילפן שוב שרף אל מאיר. ממשיך הרוח: "הוא דיווח לו כי היתה לו שיחה מעניינת עם הממונה הבכיר ביותר, כשהכוונה היא לאיבצן. בשיחה זו נאמר לשרף שמחפשים חומר נגד לביב בנוגע לסחירותיו, אך כל העניין הוא כנראה עורבא פרח. לדעת שרף, אין מקום לדאגה, וכנראה שיפסיקו את החקירה. ואם יחקרו — זה לא יהיה בכיוון של מאיר."

שרף לא ידע, כנראה, על מה הוא מדבר. משום שהציתות לא הופסקו. שלושה ימים אחרי כן, ב־8 בפברואר, דיווח מאיר לשרף, ששהה אותו יום בגרמניה, על השיחה עם שרף, שאמר: "זה הכל שטויות."

הבטחות

של המפכ"ל

בהאזנות הסתר נקלטו שתי שיחות בין מאיר ובין יוסף בורג, ב־19 וב־22 בפברואר. שתיהן נערכו בשעות הבוקר המוקדמות. בשיחות אלה ביקש מנכ"ל המיזרחי את התערבותו של בורג למען הכללתו בוועדה המייעצת של בנק ישראל. שהרכבה היה אמור להיקבע מחדש בסוף חודש פברואר 1981. בורג הבטיח לפעול בעניין זה. ואכן, שבוע אחר-כך, זכה מאיר במינוי. שנתיים אחר-כך

מנכ"ל הבנק, מאיר, נועץ איך להיפטר מחקירה

זיגל ופיט: "שאיבצן ידבר עם בעל הכיפה"

שהאזנות הסתר שהוא עצמו הורה לבצע פגעו בו בחריציות. העיתונאי ראובן שפירא מדבר היה אחד המצוטטים שדיבר עם חפץ. יום אחרי פירסום הדיעה על כך שהמישי טרה לא פעלה כראוי במידע חסוי, סכיב אימי פגיעה במיסגרים שעל הר הבית.

נמשכה האזנות הסתר, אך השתמעו דברים שחרגו מהאזנה רגילה, הבאה לחשוף עבירות. "ידידותו של מאיר עם המפכ"ל תוכננה על-ידי שפירא לניצול לשם השפעה אפשרית על זיגל ופיט — אך ניתוק הקשר ההדוק בין השניים מנע זאת, לפחות למישמע אונייים.

אברהם שפירא לאהרון מאיר: "תוריד ממני את הדרעק הזה!"

ראובן שפירא היה האיש שחשף לראשונה את דבר קיומו של הדוח המודיעיני החסוי, אך משום-מה שם את הרגש על הקלטות שיחות הטלפון שהיו בין לביב וח"כ אהרן אולמרט, אשר התעניין אצל איבצן בהתקדמות במהלך חקירתו של לביב. השיחות שבין איבצן ומאיר, ובעיקר בין מאיר ושפירא, הן חמורות פי כמה. אין שום סיבה שבעולם שעתה, סמוך למועד פרישתו מהמישטרה, לא יתבקש איבצן, כמו גם שני ידידיו, להסביר מה מסתתר מאחורי שיחותיהם המרתקות. **בן-ציון ציטרין**

"פרשת שרף ואיזכור פרשת-אוסט" ריה, כפי שפורטו בדוח זה, רמז על הבטחות והסברים שנתן המפכ"ל לאדם. קצין מישטרה לשעבר, בנושא החקירה וכיווניה, עובדה שבוודאי פגמה בחקירה. ואומנם, בעיקבות ההסברים, לא עלה עוד הנושא במי-גרת האזנות-סתר."

חרב

פיפיות

הציתותים במטה-הארצי הפכו לנומה מקובלת מאז נכנס איבצן לתפקידו. כבר בתחילת עבודתו כמפכ"ל, הוא קיבל דיווחים יומיים על התקדמות הציתותים לעיתונאי יגאל לביב. אך למרבה הפלא, הוא לא ידע על הציתותים לשיחותיו שלו.

אחר-כך רוחו שמועות שאיבצן הורה להאזין לבכירים במטה-הארצי, כדי לברר אם הם מדליפים לגורמים זרים, עיתונאים או מקורבים, ולרעת מה הם חושבים עליו.

הסיפור הקלאסי, שפורסם לראשונה בהעולם הזה (21.3.84) העלה חשד, שאיבצן צותת לניצב צבי ברי, ראש אנ"ם. כשהדבר נודע לבר הוא לקח את איבצן לשיחה בארבע עיניים, ומאז חדלו הציתותים.

בחודש מרס שעבר הפעיל איבצן ציתות שהפך לפרק בהיסטוריה של מישטרת-ישראל. הציתות נעשה לאספ חפץ, ובמישפט המישמעתי שהיה לו, העלה פרקליט, דן כהן, את החשד שאיבצן האזין לניצבים במכשירי הטלפון שלהם במטה-הארצי. אני יכול להביא עשרות עדים, אמר או כהן, אך בית-הדין המישמעתי של המישטרה העדיף שלא לשמוע את עשרות העדים הבכירים.

אחת מטענותיו של איבצן להצדקת פיתויו של חפץ היתה, כי ברשותו של הסגן-ניצב מצוי חומר חסוי בדרגה גבוהה, שאותו הוא נוהג להדליף. מן הדוח המתפרסם כאן עולה, כי היה זה דווקא איבצן שהדליף מידע חסוי, שהגיע לרשותו במיסגרת תפקידו, השבוע הסתבר לאיבצן כריעבד,

מנכ"ל המישטרה, איבצן, לא ידע שהמישטרה מצותחת לשיחותיו

הצטרף לוועדה המייעצת, בתפקיד היו"ר שלה, גם אברהם שפירא. בתאריך ה־15 בפברואר נקלטה בשעת-צהריים שיחה בין מאיר ובין עורך מסר, המפקח על הבנקים.

במהלך השיחה דיווח מסר למאיר, שאחר המיטמכים במישפט הראשון של אהרון אבו חצירה הוא חווה הלוואה בין המיזרחי וישיבה כלשהי, ששמה לא הוזכר.

מסר הבטיח למאיר למסור לו את שם הישיבה שבה מדובר, בפגישה הקרובה ביניהם.

קובץ בוקר: "נראה כי יש טעם לפגם שהמפקח על הבנקים, המתבקש לתת חוות-ידע לפרקליט המדינה, מוסר את הדברים למנכ"ל-בנק המעורב בנושא, אף אם לדעתו אין הבנק חלק מהעניין, אלא מהווה רק אינסטרומנט."

בדיכוי הסיכום שלו בדוח, היה בוקר בוטה במיוחד: "ניתן לומר ולס" כס, שהאזנות-הסתר שבוצעו על-ידי היחידה היו במיקרה זה עדינות ורגיז שות במיוחד.

באותו היום, ה־28 בינואר, לא נקלטה בטלפון המצותחת של מאיר שום שיחת-טלפון בינו ובין המפכ"ל.

ב־29 בינואר, זמן קצר אחרי מהדורות-החדשות ברדיו של 7 בבוקר, שוחח שפירא עם מאיר בנושא הפגישה המתוכננת עם שרף לאותו היום בצהריים, אחר שיום קודם לכן הביע מאיר את חששו, שמא יפתחו מחדש את פרשת אחיו יויו.

שפירא: "אני אחראי בנושא שלך. תוריד אתה ממני את הדרעק ההוא!" מאיר: "הלואי שהייתי יכול להגיד לך, למי התכוון שפירא? בהמשך רמז מאיר לשפירא על הת-

מהימים שבהם שימש כראש מיחלקת מירמה במרחב הירקון, כשאיבצן היה מפקדה-מרחב. שרף סיפר למאיר שהיו אצלו שני קציני-מישטרה, אשר שוחחו איתו על פרשיה מלפני 10-11 שנה הקשורה באוסטרליה.

פירוט השיחה בין מאיר ושרף עלה באותו היום בשיחה אחרת, בין מאיר ואברהם שפירא, המכונה בדוח המודיעיני החסוי בשם "מוניה. בעל שטחי כרמל".

"מאיר הרגיש בשיחה זו כי קציני-המישטרה, שחקרו אותו בעניין לביב, ניסו לקשור את פרשת אחיו, המכונה יויו, לנושא הסחיטה.

"האח יויו הסתבך בחובות, עזב את הארץ ולא הוגש נגדו מישפט. לפי הסברו של מאיר, אייגשת כתב-האישום נבעה מכך שהוא נסע מייד, והמישפחה סידרה את החובות עד כמה שאפשר. ואכן, מאיר לא ידע אם העניין ידוע ללביב, משום שלביב אף פעם לא הוכיח את זה."

מנכ"ל המיזרחי אמר חרי-משמעית לשפירא: "שליבב אינו סוחט ממנו כספים". אין לו מה לסחוט ממני" בעיקבות השיחות שרף-מאיר

שפי: מאכרסק ללימו